

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 1919, sp. zn. Rv I 391/19

Číslo: 284/1919

Právní věta:

Nahodilá škoda nepostihuje toho, v jehož majetku vznikla nezaviněná příčina poškození, nýbrž toho, jehož majetek neb osoba byly takto poškozeny. (§ 1311 obč. zák.)

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 07.10.1919

Spisová značka: Rv I 391/19

Číslo rozhodnutí: 284

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V noci ze 7. na 8. února 1919 nastala nahodilá porucha na zařízení koupelny bytu žalovaného, následkem které voda vykapávala na podlahu, prosákla ji a odkapávala se stropu žalobcova skladiště nábytku na nábytek tam rozestavený. Žalobě o náhradu škody, takto způsobené, prvá stolice vyhověla, poněvadž náhoda, kteráž žalobci škodu způsobila, vzešla v majetku žalovaného, neboť týž najal byt, převzav nájemní práva nad zařízením koupelny, tohoto zařízení užíval a nastala-li užíváním tohoto zařízení na tomto zařízení nějaká vada, dlužno okolnost tuto považovati, i když zde není zavinění, za náhodu, jejíž následky postihují dle § 1311 obč. zák. žalovaného.

Odvolací soud žalobu zamítl, dospěv k úsudku, že nahodilá škoda postihuje v tomto případě s hlediska § 1311 obč. zák. žalobce, poněvadž náhodou, t. j. nezaviněným uvolněním kamínek v koupelně a tím způsobeným výtokem vody a prosakováním jejím do skladiště žalobce na umístěný tam jeho nábytek, postižen byl jeho majetek. První soudce nesprávně zaměňuje pojem majetku s pojmem užívání cizího majetku (bytu) a chybuje pak v tom, že subsumuje i toto pod pojem majetku. Mimo to mylně má za to, že náhoda by musila nastati přímo v oboru jeho práv, t. j. přímo v místnostech jeho skladiště, s čímž ovšem souhlasiti nelze, poněvadž nahodilá škodlivá událost přirozeně může nastati také zevně a postihnouti majetek.

Nejvyšší soud nedal místa žalobcovu dovolání, mimo jiné z těchto

důvodů:

S hlediska jedině uplatňovaného dovolacího důvodu č. 4 § 503 c. ř. s. dovolatel především hájí výklad, jehož se dostalo § 1311 obč. zák. soudem stolicy první, proti opačnému názoru soudu odvolacího, leč neprávem. Ustanovení § 1311 obč. zák. jest zařadeno do hlavy o náhradě škody a dlužno vykládati je v souvislosti s předchozími předpisy §§ 1293 a násl. Z této souvislosti pak vyplývá, že „pouhá náhoda“, o které se mluví v první větě § 1311, znamená tolik, jako „škodu pouze nahodilou“. Ustanovení první věty § 1311 obč. zák. jest tedy rozuměti tak, že škoda pouhou náhodou vzešla stíhá toho, v jehož jmění neb osobě se přihodila. Že tomu tak, patrně též z druhé věty téhož článku zákona, která se zmiňuje o „poškození nahodilém“. V tomto případě nastala sice příčina škody, totiž porucha zařízení koupelny, v oboru majetku čili jmění žalovaného, nikoli však škoda sama, jejíž náhrady žalobce se domáhá. Touto dotčen byl majetek žalobcův, nábytek, jenž prosakující vodou byl poškozen. Škodu nese tedy žalobce. Jen kdyby byl žalovaný svou vinou dal příčinu k náhodě, t. j. k nahodilé škodě, nebo přestoupil zákon, jímž se čeliti má škodám nahodilým, byl by dle druhé věty § 1311 obč. zák. povinen, nahraditi žalobci všechnu škodu, která by se jinak byla nestala. Předpoklady tyto však dány nejsou.